

Zametali zametači

Záviš

Mikuláši svatý,
požehnej na cestu.
Do světa hledat jdu,
bohatou nevěstu.

Brázdil jsem po horách,
prolez město hlavní.
Domů však přines jen,
chorobu pohlavní.

Zametali zametači, zametali v parku smetí,
házeli je do vozíku, co před sebou táhli.
Na nic jiného se totiž absolutně nehodili,
protože všechno zkurvili, na co jenom šáhli.

Jeden se jmenoval Šiška, druhý tak nějak podobně
a ten třetí vypadal, že nemá ani méno.
Oranžové vesty měli, tři košťata, tři lopaty,
tři kabáty, tři výplaty, úhrnem sečteno.

A když se bralo k polednímu, první dostal hroznou žízeň,
nemusíme připomínat, že to byl pan Šiška.
Zapálil si dlouhej vajgl, kterej před chvíličkou našel,
nenápadně couvl z parku, ztratil se jak myška.

Od té chvíle zametače nespatriil už nikdo více,
marně po něm celé roky federálka pásla.
Zbylo po něm jenom koště a jakási somrtaška,
v ní balíček primerosů a osminka másla.